

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Dogodki na Bolgarskem.

Kakor v morji plima in oseka, tako je na Bolgarskem za revolucijo nastopila protirevolucija. Bolgarska vojska, oziroma na čelu jej stoječi pretorijanci, ki bi od nove vlade ne imeli ničesar pričakovati, in „camarilla“, ki si jo je vzgojil Battenberžan, vrgli so začasno vlado. Vodila jih pri tem ni korist narodova, ampak zgolj sebični interesi, želja, ohraniti se na površji, in bojazen pred Rusi, pri katerih imajo nekateri kolovodje, kakor n. pr. Stambulov, ki je bil zaradi nihilističnih spletk iz Rusije prognan, še marsikaj na rovaši.

Simpatije, ki so si jih Bolgari z državnim prevratom dne 21. t. m. pridobili, so se zopet ohladile, kajti namesto jednodušnosti in sloge, ki bi jedini vodili k uspehu, kažejo se nam najskrajnejša nasprotstva, razburkanost in strankarstvo. Narod bolgarski v svoji celoti še nema potrebne discipline, temveč je dandanes slepo orodje v rokah nekoliko slavohlepnih in samopridnih mož, ki ne mislijo na bodočnost, ampak le na hipno ugodnost, na koristi, ki jih pričakujejo od Battenberžana lepih oči.

Da se je položaj tako hitro in tako močno premenil, ni ravno čudo, ako preudarimo, da narod bolgarski še le malo časa uživa zlato svobodo in še ne umeje, uporabljati jo v svojo korist. Vse še vre in kipi, kakor novo vino, in časa treba, da se kipeča tekočina sčisti in ustanovi. Dalje pa tudi to mnogo upliva, da si je knez Aleksander, odkar je čutil, da se mu prestol maje, pridobil in zavezal mnogo pristašev in lizunov, ki se sedaj tresejo za svoje gmotno stališče in zategadelj hočejo kneza nazaj.

O knezu samem se še nič gotovega ne ve. Njegovo potovanje je nekako tajnostno in vir raznim nasprotujočim si poročilom. Včeraj še vedeli so nemški listi pripovedovati, da ima poveljnik ladije, na kateri biva knez, nalog izkrcati ga na ruska tla in „Berliner Tagblatt“ je že grozil, da bode javno mnenje, ne samo Rusijo, temveč evropsko diplomacijo klicalo na odgovor, ko bi se knezu kaj žalega zgodilo. No ta strah bil je prazen, kajti iz Galaca se brzojavlja, da ruska vlada kneza Aleksandra ni niti ustavila, niti roke nanj položila, marveč mu na

prosto voljo dala, naj ide, kamor mu srce poželi. „Vossische Zeitung“ je torej s svojim svarilom, naj car pomisli, da je princ Battenberški Nemec in da je vsako nasilstvo proti njemu razžaljenje nemškega naroda, za par dni prepozno ustala.

Sedanjí novi položaj, ko je v Sofiji zmagala protirevolucija in se je regentstvo sestavilo iz trojice: Karavelov, Nikiforov in Stambulov, je politično stanje zopet poostri. S prevratom dne 21. t. m. so se velevlasti že bolje spoprijaznile, kajti vse so bile prepričane, da jedini Battenberžan ovira soglasje v evropskem koncertu, da mora torej on pasti kot žrtev, da se ohrani mir, ki itak že visi na niti. Da so Bolgari bili s tem zadovoljni, da se je knez odstranil, razvijale bi se bile stvari zopet mirno naprej in vsaj v najbližji bodočnosti bi se ne bilo nadejati novih razprtij.

Sedaj pa je stvar dobila drugo lice. Nova vlada hoče kneza zopet posaditi na prestol nazaj in sebranje, s katerim je knez tako že kakor z marionetami ravnal, bode gotovo izreklo se zanj. S tem prišla je zopet na prizor oseba Battenberžana, s tem je zopet povod nevolji Rusije, ki ne sme in ne more mirovati, dokler ne bode odstranjen princ, ki je dosledno in trdovratno prekrizaval njeno politiko, s tem pa narod sam tiral v pogubo.

Bolgarsko vprašanje, o katerem se je že skoro mislilo, da je za silo rešeno, je zopet zavozljano, Evropa, ki si je jedva oddahnila od prvega presečenja, stoji že zopet pred drugim in ugiba in preudarja, kako bi se stvar uravnala. Listi že pišejo, da bodo velevlasti v kratkem morale se odločiti za oboje posredovanje Rusije ali pa Turčije. Prva je v odličnem Peterburškem listu že izjavila, da mir v Bolgarski sami ni vreden novih žrtev krvi, ako ostane pri teh besedah, potem bi bila samo še Turčija, ki bi imela narediti mir v Bolgarskeji. Dobi li slednja za to evropsk mandat, potem se utegnejo Bolgari še kesati svoje lahkomiselnosti in svoje nehvaležnosti proti Rusiji. Vsekako pa se nam je v bodočih dneh nadejati novih zanimivostij, morda tudi novih — presenečenj, saj je Bolgarska v tej zadevi jako plodovito polje, da pač o njej veljajo Börnejeve besede „Nichts ist dauernd als der Wechsel.“

Občni zbor „Sloge“,

političnega društva za Slovence na Goriškem, se je letos vršil 23. t. m. v prostorih Goriške čitalnice. Udeležilo se je zbora povoljno število društvenikov sosebno iz Goriškega okraja; mej njimi je bila zastopana duhovščina primerno dobro, in bi izmed nje bilo došlo prav lahko še več društvenikov, ker so se začele ravno tega dne duhovne vaje v Gorici. Zborovanje se je pričelo ob 11. uri ter se je izvršilo proti 2. popoldne.

Vse točke, ki so bile na dnevnem redu, so se vsprejele brez ugovora; bile so pa tudi dotične razprave obširne in jako dobro osnovane in nekaj tudi ustno pojasnjene. Zlasti so bile peticije utemeljene tako razločno, da neso imeli udeležniki zbora nikakih pomislekov ter so jih odobrili jednoglasno.

Največ časa so pobrala nadrobna poročila o gmotnem in učnem stanju otroškega vrta in dekliške šole v Gorici. Doslej je zadoščevala gmotna pomoč za ti dve prevažni slovenski ustanovi in je naraščala iz doneskov slovenskih rodoljubov, po razmerno še bolj iz darov, ki jih je nabral Slogin pred sednik vitez dr. Tonkli na Dunaji, seveda pri slovenskih poslancih. Ker pa jednake podpore ni pričakovati, da bi redno dohajala, in ker se stroški zaradi pomnoževanja oddelkov za dekliško šolo večajo vsako leto, je priporočalo predsedništvo, da bi se rodoljubi toliko marljiveje in izdatnije izkazovali z nadaljnimi doneski za to potrebo.

Pri tej točki je opozorilo predsedništvo na dobre nasledke teh ustanov, ki se kažejo v učiteljskih močeh. Slogin odbor je namreč vzgojil tako dobre učiteljice vrtnarice, da mu jih bočejo jemati že v Ljubljano in Trst, pa se vendar ne boji, ker ima pa še drugih na razpolago za svoje potrebe, če se mu odtegnejo dosedanje. Odbor si šteje v čast, da more pomagati v tem oziru Slovencem po drugih mestih in krajih.

Peticija za materni kot učni jezik v osnovnih in srednjih šolah na Goriškem utemeljuje potrebo, da bi se na spodnji gimnaziji in realki uvela deželna, t. j. slovenski in italijanski jezik, kot učna jezika, nemški jezik pa da bi se poučeval kot obvezen predmet. Na c. kr. pripravnici za učiteljice v Go-

LISTEK.

Strahovi.

Povest; česki spisal Vac. Beneš Třebitzský, prevel M. Vrnilež.

I.

(Dalje.)

„Zli duh je danes z nami!“ benti je mladi orjaški mož. „Jaz sem rekel, da bi bili morali više pristati. Po skalah bi bili prej tja skrivaj dospeli. Vrag nas sem nese, — naj nas torej vzame!“ reče, vrže veslo proč, se ogleda ter seže po puški.

Nekokšna ladija z dvema jarbolama je plula za njimi, a zgoraj po skalah plazile so se sence in bodala.

„Že davno bi bil moral dodihati in vas tudi ne bo škoda, ako pojdete z menoj v peklo,“ spregovori mornar-načelnik.

„Ne ubežimo jim — ustavimo se!“

Ali njegovi tovariši neso poslušali, k čemur je je nagovarjal; in še močnejše so se upirali ob vesla in ladjica je drčala kakor ptič okolu sivih žalostnih skal. Poznali so svojega načelnika, da ima včasih trenutke, v kojih ga svet mrzi, ko bi si svojo mlado

glavo najrajši prestrelil in zato so podvojili moči, da bi je ladija ne dohitela in straže na skalah ne prestregle.

Zopet so se dvigali valovi kviško in si z ladjico poigravali. Mornarji so bili že do kože premočeni; ali mladega načelnika ni bila briga, da voda mrzi in da si valovi z ladjico kakor s kosom trhljenega lesa igrajo; videl je le dvojbarbolnico, ki se je za njegovim čolnom gnala in kako se v vsakem hipu razdalja mej temi in onimi krajša in krčevito je stisnil z desnico dolgo puško.

Vesla se že niti dotaknil ni in z levico je hlatal po samokresih za pasom. Ni se zmenil, da je pred hipom krogla prebila prsi njegovega druga in se še za palec globoko v čoln zarila. Nič ni bilo človekovo življenje temu mlademu možu, nič več kakor pena na valovih, kakor list na drevesu, ki na pomlad zazeleni, a usahne, ko pride njega čas in ga veter v tolmun zanese. Videl je že toliko poginjajočih ljudi, tolikrat je gledal Morani v obraz, dan za dnem, drzno skoro smehljaše, kakor gledamo obrekovalca, ki nas sili, da ga zaničujemo.

Bil je mlad, aiti trideset jih še ni imel; ali srce je imel trdo, kakor skale, ob koje so se valovi hip za hipom zaman zaganjali. A kaj je bil?

Ne vprašajte. Uvidite, kaj je bil ta mladi mož, kojega so z njegovimi tovariši z dveh strani lovili: na morji in po skalah.

„Prokleta noč!“ zabentil je načelnik, pritisnil puško na lice in komaj je pritisnil, zagromelo je nad valovi, a lovečo ladijo je osupnilo.

„Čemu greste za menoj? Mar bi bili v kolibici sedeli in gledali, kako Kiuperli po sinjem morji k bregovom pluje!“

Mornarji se neso brigali, da je mladi mož strelil in le brzejšje je ladjica drčala. Dve svinčenki zarili sta se jim nad glavami v jarbolo in velitelj se je iz vsega grla zasmel, češ, da je drevo, v sredi čolna magnet, radi tega so se svinčenke vanj zarile in zopet je puško k licu pritisnil; vendar izstrelil ni, gledal je le nazaj, — brž ko ne po tarči.

Stoprav za časek se je dim nad ladjico pokadil, zopet je ladija lovila obstala, in v čolnu se je zopet razlegal oni uglušujoči smeh — prej posmeh.

Štiri kroglice prebile so belo plahto nad mladim možem.

Bili so že precej daleč od skale, nad kojoj se je cerkvena belila, a na stolpu svetilnica bleščala

rici pa naj bi bila v vseh 4 razredih učna jezika slovenski in italijanski. Ta peticija je posebno obširna, temeljita in na mnogih mestih tudi v izrazih krepka, kar je zbor priznaval z večkratnim odobravanjem.

Jednako krepko se glasi peticija, ki se izraža proti povišanju naukovine na srednjih šolah, in ki navaja razloge sosebno za slovenske razmere, da bi ostala šolnina v Gorici itak visoka, kakor doslej.

Prepotrebna je tudi peticija, da se napravi v Gorici posebna c. kr. okrajna sodnija za 35.000 Slovencev Goriške okolice, katerim služi doslej c. kr. del. okr. sodnija v Gorici. K tej sodnji pripada tudi mesto Gorica in je osnovana, kakor je razložil gospod predsednik, tako, da jej c. kr. okrožna sodnija v Gorici pobira in sme, kakor hoče, pobirati vse sposobniše uradnike. Vsled tega se ne morejo izvrševati opravila pri okr. sodnji, kakor zahtevajo potrebe in važnost ulog. Največa krivica pa se godi Slovincem, ker ni tu nastavljenih uradnikov, ki bi bili zmožni slovenskega jezika. Saj se nemške uloge na pr. Goriške davkarje rešujejo italijanski, kaj li se godi glede na opravila, ki jih imajo pri tej sodnji Slovenci! In Slovenci se morajo obračati na to sodnijo za vse potrebe, ki redno ne spajajo pred okrožne sodnije. Da se torej ustvari za Slovence odločena c. kr. okrajna sodnija, je popolnem opravičeno in potrebno že zaradi ogromnih aktov, ki prihajajo pred sedanjo del. sodnijo.

Predlogi Jegličevi, kakor jih je tudi „Slov. Narod“ opisal pod naslovom „Goriškim davkoplačevalcem“, so bili vsprejeti brez ugovora in razgovora jednoglasno. Ti predlogi, ki jih je g. Jeglič sam prebral in utemeljil, zahtevajo, da bi stroške za sifilitične bolnike zopet nosila država, potem da bi se osnovala deželna hiralnica, in naposled, da bi se ukrenilo vse, kako bi se osnoval deželni šolski zalog namesto dosedanjih okrajnih šolskih zalogov. Občni zbor je na predsednikov poziv radovoljno posebno zahvalo izrekel g. Jegliču.

Na vrsti je bila tudi peticija, da bi se zravnila in popravila državna cesta iz Gorice v Ajdovščino, in sicer od tam, kjer začenja klanec na Ajševici.

Tu pričenjajo, kakor se vidi, ne samo v narodnem, ampak tudi v gospodarskem oziru razmere, zaradi katerih so krstili zdaj ta kraj: „Aj, so vice!“

Razmere pri c. kr. kmetijski družbi sta pojasnjevala društveni odbornik g. mejni grof Obizzi in pa g. predsednik. Oba sta ponovila dejstvene dokaze, kako se v tej družbi zanemarljivo popolnem interesi slovenskega prebivalstva. G. Obizzi je bil zato, da bi se za Slovence napravila posebna družba ali poseben oddelek, gosp. predsednik pa, ki je jedini odbornik kot zastopnik Slovencev v tej družbi, je priporočal, da bi pristopili Slovenci v večem številu k tej družbi. Ob priliki, ko so videli Lahi, da bi dobili Slovenci več odbornikov, so naglo agitovali mej obrtniki in štaeunariji Goriškega mesta; poslednji so ta migljaj takoj razumeli in tako preprečili, da bi bili zastopani Slovenci primerniše. Tako naj bi se ravnali tudi Slovenci, zlasti duhovniki in pa učitelji naj bi se upisali in pa vsaj ra-

zumniši veliki posestniki. Ker daje število 15 udov pravico za jednega odbornika, bi Slovenci dobili kmalu več svojih zastopnikov v odboru. Prevažno bi bilo, ko bi pristopile slovenske občine kot take, ker je teh mnogo več od laških, bi utegnile slovenske občine pomagati v to, da bi same spravile 8 slovenskih zastopnikov v odbor. Tem nasvetom je občni zbor pritrdil, in društvenik g. Ličen je še posebe nasvetoval, kako bi se moralo agitovati v posamičnih občinah za ta namen. Z ozirom na to je obžaloval, da so se pričeti županski shodi opustili, in je izrazil željo, da bi prišlo zopet do takih županskih shodov, ki so prepotrebni za skupne zadeve raznih krajev in okrajev.

Potem so prišli na vrsto razni nasveti. G. Leban iz Črnič je utemeljeval svoje nasvete, da bi se zemljiščni tarifi iz njegovih krajev pregledali in spravili v razmerje sosebno tudi Furlanije, potem da bi se legalizovanje ali opustilo, ali pa da bi ta posel opravljale sodnije brezplačno, ker sedanja postava prouzročuje kmetom preveliko stroškov in sitnostij. Opomnil je, v kake nevarnosti pridejo Slovenci, ko jim sestavljajo in legalizujejo pisma c. kr. beležniki goriški, ki pišejo z jedno izjemo zgolj v italijanščini. Glede na potrebo znižanja zemljišnega davka je še opozoril, kako burja uničuje na Vipavskem tudi vinograde, katerim so ravno tu stavili prevelike tarife.

G. Bl. Grča, vikar Čepovanski, znan in v obče jeden najdelavniših rodoljubov na Goriškem, je bil izročil društvenemu odboru poseben predlog z namero, da bi se slovenski narod natanko poučil o dogodkih in preiskavah na Ajševici. Predsednik dr. vitez Tonkli je na to odgovoril, da preiskave neso še dovršene, da to pa, kar se je obravnavalo tajno pri sodnji tega meseca, je slišalo tudi nekaj zaupnih mož in ti utegnejo od osebe do osebe privatno pojasniti vse, kakor se je vršilo. Ta pojasnila vzel je zbor na znanje in je tudi od te strani dokazano, da Ajševiška zadeva ni še pri kraji in da prinese še mnogokaj na dan.

Konečno se je volil nov odbor, ki pa se ni spremenil razen z jednim odbornikom. Čas je potekal in preteklo čez odločeno uro; zato so proti koncu udeležniki zbora odhajali v večjem številu, nego je za take prilike primerno. Ali krivo je bilo to, da je zborovanje bilo napovedano vsaj jedno uro prepozno. V obče pa je bilo že naprej razvidno, da se je za jedno in isto zborovanje nakopičilo preveč gradiva; sl. odbor bi bil moral sam sprevideti, da ni možno toliko predmetov obravnavati v tako kratkem času. Samo Jegličevi predlogi so bili popolnem zadostni za jedno zborovanje. Slavni odbor bi bil moral odločiti tudi izreden zbor, ne da bi ga bilo treba opozarjati v zboru na to, kakor je to storilo 12 udov, ki so svojo željo izrekli po g. Ličenu. Želja bi bila veljavna, ko bi se podpisalo 30 udov; ali do tega pride pač lahko, vendar pa ostane glavna napaka zdaj v tem, da odbor ni ukrenil tega sam, ker je bilo preveč točkov na jednem zborovanju in so te točke že rešene. Da se je združilo toliko točkov, ni čudo, če pomislimo, da je bil zadnji občni zbor „Sloge“ že pred 20 meseci! Tak premor je vendar predolg tudi za Slovence goriške pokrajine. Zdaj nam ne napravljajo

taborov; če še politična društva delujejo tako počasno, potem je javno narodovo življenje v resnici premrtvo.

F. Podgornik.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 26. avgusta

Na shodu volilcev v Novem Bydovu izjavil se je češki poslanec Dürich, če vlada ne bode popolnem ustregla češkim željam zastran obdačenja sladora, bodo vsi češki poslanci stopili v opozicijo proti vladi.

Ker je Dunajsko vseučilišče prenapolnjeno, piše „Tagesbote aus Mähren“, da bi se v Brnu osnovalo vseučilišče za Moravsko. To vseučilišče bi seveda bilo nemško, zagadelj pa najbrž prazno, kakor je Brnska politehnika. Da bi vsi tisti dijaki, ki na Dunajskem vseučilišču nimajo prostora, šli v Brno, itak ni misliti. Na Dunaj prihaja mnogo dijakov iz inozemstva učiti se zlasti zdravilstva, ki pa v Brno gotovo ne bodo hodili. Moravski Nemci bi seveda radi v vseučilišču dobili nov zavod za pomenčevanje. Nemških vseučilišč v Avstriji ne manjka. Vseučilišče v Črnicah je tudi nemško, pa je tako slabo obiskovano, da bi vlada najpametneje storila, ko bi ga zatvorila.

Vnanje države.

Sultan je poslal te dni k črnogorskemu zastopniku Bakiću svojega pobočnika Sulejman pašo, da mu naznani, da je turška vlada dobila povelje, hitro uravnati črnogorsko-turško mejo. Skrajni čas bi že bil, da se stvar uravna.

Ruski in angleški upliv drug drugega spodrivata v Carigradu. Poslednje dni se je Turčija bolj nagnila na rusko stran, ker Angleži nasprotujejo vsem načrtom njenega komisarja v Egiptu, Muktar paše. Anglija sedaj v Carigradu priganja, da bi se izdal berat bolgarskemu metropolitu v Makedoniji, Rusi pa temu ugovarjajo. Rusija hoče tako dolgo povsod ovirati Bolgare, da zopet dobi prejšnji upliv na Balkanu. — Reorganizacija vojske nič kaj hitro ne napreduje. Sultan hoče še nekaj višjih častnikov poslati v Francijo, da ogledajo tamošnjo organizacijo vojske, predno se bode kaj gotovega ukrenilo. — Turčija je predlagala velevlastim, da bi se zaradi poslednjih dogodkov v Bolgariji sešla zopet konferenca. Mnogo vojakov odposlali so že Turki na vzhodnorumelijsko mejo in v Makedonijo. V Carigradu se bojé, da se ne bi ustanek razširil v Makedonijo.

V tem, ko je v Srbiji bolgarski prevrat vzbudil veliko vznemirjenje, se na Grškem nič ne znenijo zanj. Časniki jako zmerno pišejo. Vlada se zanaša na Rusijo, da bode vse storila, da se Grki ne bodo oškodovali, ko bi navstale kake zmešnjave.

Danska vlada je sklenila utrditi Kodanj. Liberalna stranka se temu upira, a na njene ugovore se vlada najbrž ne bode ozirala. Kodanj je velike strategične važnosti, ko bi kedaj prišlo do vojne mej Nemčijo in Rusijo, ter bi Danci pomagali Rusom. Morda celo Rusija prigovarja, da bi se to mesto utrdilo.

Na Francoskem sedaj zborujejo generalni soveti. Njih zborovanje je malo zanimivo. Semterja se kaj pripeti, kar obrača pozornost občinstva nase. Tak slučaj je bil v soboto v Rouenu, ko je prefekt prečital generalnemu совету poročilo o delih v pristanišču Treportskem. Te dela so proračunjena na 3,600 000 frankov, katerih plača 2,970.000 država, 500.000 departement, mesto Treport 100.000 in grof Pariški je obljubil plačati 30.000 Polovico omenjene svote je grof Pariški že plačal, druge polovice pa neče plačati. Njegov tajnik je namreč pisal predsedniku Diepske trgovske zbor-

kakor zvezda blodilka. Klenkanje zvonov so še dobro čuli; ali znenagla je njih glasek utihoval — utihoval, dokler ni zamrl in na pobrežnih skalah že ni bilo videti bodal niti senc hitečih straž v ravni črti s čolničem.

A tem bliže bila je dvojjarbolnica in tem češče so streljali pokali. Za čolnom se je v odmerjenih prestankih vsakokrat belkast oblček dvignil in divji smeh se razlegal.

Ptiči, ki so v skalah gnjezdili, izletavali so više k oblakom, ne vsled strelav, temveč vsled divjega, neobičajnega smeja.

„Izmetajte sagove! Le obtežujejo nas in ovirajo!“ veli mladi mož. Molče izvršita dva povelja načelnikovo.

Počasneži so. Lahko bi nas imeli, mene k cerkvici na kak križ obesili, pa mrtvega, živega ne, a potem se za mojo glavo napili; celo leto bi tepci lahko popivali, da so Kiuperlija ujeli, ali bi si pa za zlate kupovali posestva ter poženi se. Počasneži so, mi pa okretni kakor ribe.

In sedaj je mladi mož zopet veslo zgrabil.

Ko je je oprl ob vodo, razpihaval je veter njegove dolge črne lase in zopet je mala ladjica po

valovih letela. Bila je že dalje nego puška nese in kroglice iz dvojjarbolnice so le valove razrivale.

„Jutri boste cel dan pili, cel dan za denašnjo noč,“ obeta načelnik veslačem. „Poglejte, niti videti jih že ni. Da bi stare babe gledale, ali Kiuperlija ne zastraži ni kordon, velik kordon, kakor ob kugi, ko gre gori iz Turčije.“

II.

„Ti si temu kriv, ker nesi imel ladije pripravljene in ker si nerodnež. Za to ti jih že naštejem. Dvojno življenje imaš na vesti.“

„Straža na skali je kriva, da je upetal, ter neso prej strelili in svetilnice izobesili.“

„Boš že videl! Obema pridem do kože. V tvoji bi res ne bil rad. Že smo ga v pesti imeli, a le — ti! Niti sledu ni nikjer za njim, kakor bi se bil s to ljuščino potopil. Ob dva nas je pripravil in to je najhujše. Kaj poreče komisar!“

Tako so govorili na dvojjarbolnici, ko so jim bili čudni mornarji z očij zginili s čolnom.

„Kaj to tam-le plava? Nekakšno telo in s plahto si morski valovi poigravajo?“ zakričal je naglo stražnik.

„On je to — Kiuperli, a ta plahta se je iz njegovega čolna izgubila.“

„Hojsa, hojsa!“ zavrisakajo na dvojjarbolnici.

„Je za mrtvega taista nagrada, kakor za živega?“

„Taista, bratci, taista. Jaz sem ga prvi ugledal!“

„Kaj to, kdo ga prvi ugleda; le kdo ga prvi zagradi.“

Tudi tako ne. Katera ladija ga pripelje in pod čegavim nadzorom. Tako je in poveljnik tej ladiji sem jaz — Stolo Giovanni; vendar polovico, dam vam, bratci, in s tem stanom se poslovim. Domov pojdem, v svojo Venecijo, kupim si ladjico, lepo ladjico, rudeče, zeleno in žolto poslikano in bom gondolierjem. Hojsa, tovariši! Stolo Giovanni gondolier!“

„Ga že imam — pomagajte! Težak je, dva stota ima.“ kriči nekdo v valovih, drži z jedno roko truplo, z drugo si pomaga do ladije.

„Ta-le je muha napram njemu, pritlikovec; Kiuperlija dobro poznam!“ smeje se dečko na ladiji, še skoro gol mladenič.

„On je to — pomagajte!“

Stražniki so vrv doli vrgli, mornar se je je prijel in v hipu bil je z mrtvecem na palubi.

Tu ga imate. Dalmatinsko pobrežje bo odslej

nice, da grof sedaj ne bode plačal dotične vsote, ampak se le, ko bode zopet smel bivati na francoski zemlji. Ta izgovor skopega princa vzbudil je veliko nevoljo. Monarhistični poslanec Ancel skušal je grofa Pariškega opravičiti, mej družim hotel je prečitati neko njegovo pismo, ki se tiče grajenja cerkve v Eu. Za to cerkev je bil tudi grof Pariški obljubil precejšno vsoto, a se je ravno s takim izgovorom izognil svoji dolžnosti. Svet je sklenil, da se grofovo pismo ne bode prečitalo. S tako skopostjo si orleanski principi pač ne bodo pridobili popularnosti.

Dopisi.

Iz Železnikov 25. avgusta. [Izv. dopis]. Omenil sem že v zadnjem dopisu, kako se je godilo pri nas pred odhodom g. Mateja Kljuna, kaplana iz Železnikov. Objavil sem tudi kako žalostni obrazi so se videli pri odhodu, omenil nekoliko govorov in drugih napitnic. A vendar tega nikakor ne morem opustiti, da bi tudi govora g. župnika ne objavil. Glasi se nekako takole: Čestiti družbeniki! Danes smo se zbrali, ne da bi se kakor navadno zabavali; ampak mi se hočemo danes od ustanovitelja našega bralnega društva in vzbuditelja narodne zavesti mej nami, dostojno posloviti. — Predragi! Naše življenje na zemlji je sedaj veselo, sedaj žalostno. Snidemo se in kmalu pride čas ločitve, vse pod milim nebom se spreminja, kamen se preloži, drevo presadi, človek pa se seli od zibel do groba. — Visokočestiti gospod Matej! Malo časa ste bili mej nami, a vendar v tem kratkem času zaslužili ste naše spoštovanje in ljubezen v polnej meri; kajti Vaše delovanje je bilo požrtovalno in sadosno tako v cerkvi, kakor v šoli in pri bolnikih. Bog naj Vam za vse dobrote stotero poplača! — Drevesce, ki ste ga mej nami zasadili, je že sad rodilo, namreč lepše bolj mirno in spodobno obnašanje naše mladine. To drevesce naj krepko raste, da jedenkrat obilno sadu obrodi, Vam, predragi gospod! v čast in nam v prid! Še jedenkrat Bog plati Vam! Zakličem v slavo trikrat „Živio!“ Malo časa potem spremili smo ga družbeniki s krasno našo zastavo do zadnje hiše našega trga. Glasno jokalo in žalovalo je vse za njim.

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je občini Rifenberk na Goriškem za vodne zgradbe 200 gld., dvema po povodnji poškodovanima rodbinama pa po 100 gld.

— (Družbi sv. Cirila in Metoda) pristopil je č. g. kanonik A. Zamejec kot pokrovitelj z doneskom 100 gld. Dalje je g. kanonik Zamejec izročil od necega neimenovanega dobrotnika 100 gld. in sploh družbi pridobil več ustanovnikov in letnikov. Slava g. kanoniku na njegovem rodoljubnem trudu!

— (Za „Narodni dom“) volil je nedavno umrši župnik Rekar 5 gld. Ta vsota ob sebi ni velika, a z ozirom na pokojnika jako skromne razmere ima isto vrednost, kakor svetopisemske udove vinar.

— (Protikandidata) proti g. kanoniku dr. Gregorcu mislijo baje postaviti Ptujski Nemci. Izbrali so si v ta namen nekega O. Fürsta. No sile

brez opasnosti in jaz imam tisoč zlatov iz čistega zlata in s cesarjevo glavo.“

„Razdelimo si, daš polovico?“

„Ničesa ne dam, jaz sem skočil ponj; piti ti pa vender dam, vam vsem, ali več ne — ne; jaz sem prvi prijel Kiuperlija.“

„Dal boš, moraš dati. Jaz sem poveljnik ladiji, ki ga je dobila. — A tam-le je preproga, draga preproga, primite jo. Z njo si gondolo preprežem in gondola Stola Giovannija bo najlepša najpripravnejša in meni bodo največ plačevali, deklice in mladeniči nobili se bodo vozili in ti najbolj plačujejo, ker se v gondolah najlepše ljubka.“

„Povem vam, da je to kak mornar. Kdo ve, kje je že Kiuperli. Za njim bi bili morali drugače hiteti. Tepci ste. Da bi se sam utopil? — Verjemite, da bil prej svoje življenje z nekoliko od naših izplačal,“ spregovoril je zopet mladič in se lokavo posmehoval.

„Jezik za zobe, ni puh ti še ne raste in nam starim hočeš praviti, kdo je Kiuperli? Dečko je on, vrazji dečko kakor ti, jaz pa sem vender Stolo Giovannii, beneški podanik, kjer so se doži rodili, kjer je toliko nobilov, kakor pri vas kmetov. Tudi jaz sem izmeij njih, moj ded je bil v svetovalnici de-

ne bode, vesel bode, če dobi toliko glasov, kolikor broji let. Nam je to žal, da v ta namen neso izbrali „Mikulovskega semita“, čegar gaslo je baje: „Eine eherne Stirne ist mehr wert, denn ein Meierhof.“

— (Ravnopravnost na Koroškem.) Pod naslovom „Ali je to postavno“ piše „Mir“: „Sodnik je za ljudstvo, — ne pa ljudstvo za sodnika,“ je rekel g. baron Mylius, sedanjí predsednik deželne sodnije. Bilo je 10. junija t. l. okoli 11. ure, ko je mlad gospodič v neke sodniške kanceliji neko slovensko ženico tako-le sprejel: „Hier wird nichts windisch gesprochen“. Vsa pobita je ženica odšla. Kako se to ujema z lepimi besedami gospoda predsednika. — pa tudi kaj pravi postava?

— (Poročil) se je dne 24. t. m. g. Fran Železinger, profesor na Ptui, z gospico Mayerjevo, pastirko g. Mih. Vošnjaka v Celji.

— (Močvirski odbor) zboroval je včeraj ob 10. uri dopoldne v prostorih c. kr. kmetijske družbe pod predsedstvom načelnika g. Fran Trtnika. Prvomestnik naznanja: a) Dopis c. kr. deželne vlade o stanju močvirskega zaklada koncem poluleta 1886. leta. Po tem znaša močvirski zaklad v gotovini 49½ kr., v obligacijah 76.200 gld., v hranilnici naloženih 6120 gld., skupaj 82.320 gld. 49½ kr. b) Dalje prečita: prošnjo posestnika žage na Bregu pri Borovnici Franca Švigeljna, da bi se mu dovolilo proti odškodnini 200 gld. in povračilu vse prizadete škode pri svoji žagi zaježiti Borovnišico. Ta prošnja, ki je v nasprotju z nameni delovanja močvirskega odbora, se odbije. c) Naznanilo c. kr. deželne vlade, po katerem ministerstvo poljedelstva naznanja, da bi se za 16. dan septembra sklicane enquete izvedencev zaradi osušenja močvirja ne moglo udeležiti, ker ima za to namenjeni kulturni inženir Markus od dne 16. septembra naprej 4 tedne posla v Tirolih pri urejenju vodovoda reke Adiže. Vsled tega naznanila sklne odbor, enketo preložiti do srede meseca oktobra, vendar pa na vso moč delati na to, da se še letos predloži deželnemu zboru kranjskemu načrt postavbe o skladanji svote za pokritje stroškov, tako, da bi se vsaj začetek znižanja vodotoča Ljubljanice storil od Udmata gori v letu 1887. Odbornik dr. Poklukar potem naprosi g. načelnika, da naj bi on prevzel poročilo za enketo, ker ni gotovo, da bi bil sredi oktobra v Ljubljani. Potem odbor v sklicano enketo voli gospode: Fr. Kotnik, dr. Jos. Kosler in M. Peruci.

— („Zadruga“) ima v zadnji številki zanimivo notico, ki našega finančnega vodstva ne osvetljuje najugodnejše. Posojilnica v Postojni se je bila pritožila, ker se jej je predpisal nerazmerno previsok davek. Finančno vodstvo je klubu jasni postavi pritožbo zavrnilo. Na prigovarjanje g. M. Veršeca napravila je posojilnica vender še pritožbo na upravno sodišče. Predno je prišlo do obravnave, dobilo je finančno ministerstvo stvar v roke. takoj izprevidilo krivico in razveljavilo naredbe finančnih oblastev. Postojnska posojilnica je s tem rešena plačila 436 gld. Tudi drugod na Kranjskem se je delala krivica na tak način, seveda se je pa le tistim posojilnicam pomagalo, ki so se o pravem času oglasile, vse druge

seti in to je bilo že nekaj, deseti svetnik! Bili so vam gospodje, največi nobili. Ti si se po selskih zakotjih valjal, a jaz sem bival v velikem domu s štirimi stropji in zato sem tudi tvoj velitelj; lahko bi bil sicer še več, pa v Beči Lahom ne verujejo. Zato nesem postal in še dan današnji komisarjem. Tako, tako — ta-le preproga bo na gondoli, dosti je velika, kako je lepa, turška —“.

Ladija se je vračala, mladi pomorščak pa si je šepetaje pravil, čemu pač beneški nobili cesarju za prostake služiti hodijo, da bi si prislužili za gondolo? Ako bi njegov oče posestvo prodal, imel bi gondol, kakor dvokolnic, a iz dečkov same gondolijerje.

„Pa kako ima raztrgan telovnik!“

„Pred tem smo toliko strahu prestali?“ „Pravijo, da je kakor Herkul, da ima lep obraz in da deklice kar nore za njim.“

„Iz čigave puške ga je krogla zadela?“ vpraša mladi mož topoglavcev.

„Iz moje!“ oglasilo se jih je četvero kakor iz jednega grla.

„Tisto naj denejo v steklo, v zlato in strelca naj pošljejo v Zader.“

„Varuj se govoriti mej nami! Mi smo starejši

so pa trpele škodo, ne vedoč, da se jim je storila krivica. Torej treba vsako predpisovanje davkov na tanko pregledati. Odkar so se začela posojilnice obračati do uredništva „Zadruga“ o zadevi obdajanja, se je že mnogo doseglo. Tako n. pr. se je Št. Jakobski posojilnici za jedno samo leto odpisalo nad 530 gld. i. t. d.

— (V Zatičini) in ne v Višnji gori, kakor je po pomoti „Slovenski Narod“ v sobotnej številki brzojavno poročil, vršilo se je 22. t. m. osnovno zborovanje podružnice sv. Cirila in Metoda. Kljub slabemu in deževnemu vremenu prišlo je k istemu primeroma veliko število udeležencev in z ozirom na to moremo z začetnim uspehom biti jako zadovoljni. Že prvi hip šteje naša podružnica 1 pokrovitelja (g. notar Plantan), 2 ustanovnika, 22 letnih in 12 podpornih udov. Predsednikom začasnemu odboru bil je voljen g. notar Plantan.

— (Uradno izvestje o koleri v Trstu) Od polnoči 24. do polnoči 25. t. m. v mestu 5 oseb za kolero zbolelo, v okolici nobeden. — Dolej za kolero zbolelo 348 ljudi, ozdravelo 91, umrlo 224. — Z dežele naznanjajo se novi slučaj: V Izoli 7, v Movraži 2, v Milah 1.

— (Zagorska železnica.) Včeraj bil je tehnično policijski pohod nove proge pod vodstvom ministerskega tajnika Bally-ja, v prisotnosti zastopnikov vlade, političnega oblastva, železnice, podjetnikov in časnikarstva. Železnica se bode otvorila v nekoliko dneh.

— (Narodna čitalnica v Škofji Loki) priredi v nedeljo 29. avgusta 1886 v svojih prostorih veselico z naslednjim programom: 1. N. Härtl: Pozdrav. 2. A. Nedvéd: Moja rožica. 3. A. Tomažčovsky: Sporočilo. 4. Fr. Gerbič: Slovanski brod. 5. Nemški ne znajo. Burka v 1 dejanji. 6. Krojač Fips ali nevarni sosed. Burka v 1 dejanji. 7. Ples. Začetek točno ob ½ 8. uri zvečer. Ustopnina: udom 20 kr., neudom 40 kr., družinam 80 kr. K tej veselici uljudno vabi odbor.

— (Iz Preserja.) Tombola, katera je bila 22. avgusta z drugimi zabavami vred namenjena, bode 29. avgusta ob 4. uri popoldne v Podpeči tudi pri deževnem vremenu. K tej veselici najljubnejše vabi „Prostovoljna požarna bramba v Preserji.“ J. Marn, načelnik.

— (Čitalnica v Gornjem gradu) priredi dne 5. septembra svečanost v spomin 100 letnice, ko se je Gornjigrad združil z Lavantinsko škofijo. Pri svečanosti se bode pronašalo, pelo in godlo, naposled bode ples. K tej slavnosti uljudno vabi odbor.

— (Duhovniške spremembe v Krški škofiji.) G. Bittner Guido bil je dne 24. t. m. umeščen za mestnega fajmoštra in dekana v Belaku. in g. Kuess Mat. dne 25. t. m. za fajmoštra na Trbiži. — Za provizorje gredo gg. Sirnik Jan. k D. M. na Zili; Moser Mat. v Grades in Vaneček Jan. v Kamrče. — Prestavljeni so gg. Pazdera Leopold za kaplana pri glavni fari v Celovci; Čemer Šimen za mestnega kaplana v Voflsberg. Na njegovo mesto je nastavljen novomašnik Rous Karol za kaplana v Spodnji Dravberg; baron Zucco Askanij pride za kaplana k sv. Hemi in g. novomašnik Marinig Fran za kaplana v Zgornjo Belo. — Umrli

mornarji, jaz zapovedujem trideset let tej ladiji in komisar bi bil lahko. Miruj! Ti si seljak, a jaz potomec beneških nobilov, moj ded je sedel kot deseti v svetovalnici, a tvoj je Bog ve kot polje prekopaval in z bičem za volí hodil; moj je kot gospod hodil po Veneciji z zlatim ročnikom pri meču, bil je velemogočen, kakor pravim, v svetovalnici deseti.“

„Priznavam. Vem, da je tvoj ded po Benetkah hodil z zlatim ročnikom pri meči, moj pa da je volí z bičem poganjal, da si ti potomec nobilov, da si z vlastno roko ustrelil Kiuperlija, da si za njega glavo kupiš gondolo in da si boš z njo peneze slušil — akoprem si potomec beneških nobilov!“

Ladija je plavala zlagoma ob bregu in mornarji stražnici vriskali so, da peljejo Hiuperlija ustreljenega.

Pred stražnico na bregu stal je že komisar in si radostno roke mel, da dobi križec s krono iz Beča, ker so njegovi brodarji ujeli povestnega moža.

„Hola! Hola! Hola!“ kričali so na dvojربولnici.

(Dalje prih.)

so: gg. Jožef Viduc, Boštjan Smeričnik, Jarnej Majhar.

— (Razpisano) je mesto nadučitelja v Črmošnicah. Plača 500 gld., službena priklada 50 gld. na leto in stanovanje. Prošnje do 18. septembra t. l. — Pri okrajni sodnji na Vrhniki je razpisana služba sluga. Prošnje do 30. septembra t. l.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Sofija 26. avgusta. Ker je začasna vlada odstopila, sestavilo se je ustavno regentstvo: Karavelov, Nikiforov in Stambulov in ministerstvo, v katerem je Stojlov prevzel vnanje zadeve. Proklamacija Karavelova prosi za zaupanje naroda. Minister vnanjih zadev odposlal diplomatskim agentom velelastij okrožnico, v katerej prosi za priznanje in podporo novo ustanovljene vlade.

Bukurest 26. avgusta (o polnoči). Bolgarski palačni maršal (Riedesel) ravnokar odpotoval knezu nasproti, ki je, kakor se naznanja, iz Reni, odpotoval, kam, ni znano. Maršal ima nalog, pozvati kneza, naj se nemudoma preko Rumunske, kamor pride deputacija ponj, povrne na Bolgarsko.

Gjurgjevo 25. avgusta. Proklamacija, ki jo je predsednik sebranja Stambulov v Trnovem izdal, naznanja, da je Stambulov v imenu kneza Aleksandra prevzel začasno vlado v Sofiji in Mutkurova imenoval glavnim poveljnikom. Zahteva pokorščino in pozivlje narod, naj brani krono in domovino pred izdajalci, ki hočejo hrabrega kneza pahniti s prestola.

Peterburg 25. avgusta. Knez Alexander pripeljal se včeraj v Reni, potem pa čez Voločisko odpotoval v Avstrijo, nikakor ne kot vjetnik.

Peterburg 25. avgusta. „Novosti“ in „Peterburskija Vedomosti“ mislijo, da mora Rusija v Bolgarski tembolj posredovati, ker je ondu sedaj nastala anarhija. „Novosti“ poudarjajo, da bode le rusko posredovanje preprečilo, da se gibanje ne razširi po vsem balkanskem poluotoku.

Turn Severin 25. avgusta. Baron Riedesel je vsem na Dunaji bivajočim bolgarskim častnikom ukazal, da se takoj domov povrnejo.

Dunaj 25. avgusta. Bismarck in Giers snideta se jutri prav gotovo v Franzensbadu. Sovetnik tukajšnjega ruskega poslanstva knez Kantakuzene (sedanji Chargé d' affaires) odpotuje danes v Franzensbad.

Berolin 25. Knez Bismarck in minister Giers snideta se nekda v petek v Franzensbadu.

Berolin 25. avgusta. „Norddeutsche Allgemeine“, pravi, da sta mesti Berolin in Monakovo, ker sta odklonili vabilo k slavnostim v Budimpešti, pokazali, da jima nedostaja političnega takta. List piše: „Ob sebi je umevno, da se je čustvo Nemcev po ravnanji s sedmograškimi brati žalilo, a bolje je, spominjati se onih točkov, ki nas z Ogersko vežejo, nego onih, ki nas ločijo.“

Budimpešta 25. avgusta. Pri tukajšnji mestni hranilnici zasledili so danes veliko poneverjenje. Blagajnik Karol Peller, ki že 21 let v zavodu služi, igral je na borsi in poneveril 83.000 gld. Zločinca so zaprli.

Pariz 25. avgusta. Včerajšnji vihar v Rheimsu in okolici napravil veliko škode in pridelke uničil. V Rheimsu razdejal je 4 hiše.

Poslano.

Fantje iz Srednjih Gamelj pod Šmarnogoro kupili so lansko leto velik možnar, težak 56 kilogramov pri Tönies u, kateri ga je nalašč za to vžil. A delo je bilo kaj slabo, kajti komaj so nekoliko kratki streljali, razpočil se je na šest kosov, tako, da smo bili podpisani in še mnogo družih ljudij v smrtni nevarnosti.

Franc Premk, Peter Smrekar, Franc Tihel in še mnogo družih.

Kdor se boji mrtvouda

ali katerega je že zadel, ali pa boleha na navalu krvi, omotici, udotrupi, ali ne more spati ter ima bolne živce, naj si naroči knjižuro „Ueber Schlagfluss-Vorbeugung und Heilung“, 5. izdaja, ki se zastoni in franko dobi od pisatelja bivšega deželnoobrambovskega batalijonskega zdravnika Rom. Weissmann-a v Vilshofen-u, Bavarsko. (38—16)

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Tujci:

25. avgusta.

Pri **Slenu**: Schöffel z Dunaja. — Černič iz Zagreba. — pl. Rosenbaum, Taucher z Dunaja. — Pipan iz Trsta. — Gleininger z Dunaja.

Pri **Malléi**: Lienert z Dunaja. — Stampf iz Prage. — pl. Höffern iz Kočevja. — Giorguli iz Trsta. — Kranjec iz Gorice.

Pri **cesarji avstrijskem**: Stornich z Dunaja.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
25. avg.	7. jutraj	731-25 mm.	17-4° C	sl. vzh.	jas.	9 50 mm.
	2. pop.	729 84 mm.	21-2° C	sl. jug.	d. jas.	
	9. zvečer	730-78 mm.	16-4° C	z. svz.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 18-3°, za 0-4° nad normalom.

Dunajska borza

dné 26. avgusta t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	84 gld. 70	kr.
Srebrna renta	85 . 25	
Zlata renta	118 . 90	
5% marcna renta	101 . 90	
Akcije narodne banke	860 . . .	
Kreditne akcije	278 . 90	
London	126 . 25	
Srebro	— . . .	
Napol.	10 . 02	
C. kr. cekini	5 . 95	
Nemške marke	61 . 85	
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 132	
Državne srečke iz l. 1864	100 gld. 169	
Ogrska zlata renta 4%	107 . 80	
Ogrska papirna renta 5%	94 . 75	
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105 . 50	
Dunava reg. srečke 5%	100 gld 118	
Zemij. obč. avstr. 4% zlati zast. listi	125 . 25	
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	— . . .	
Prior. oblig. Ferdinandove sev. želez. ce	99 . . .	
Kreditne srečke	100 g . 179	
Rudolfove srečke	10 . 19	
Akcije anglo-avstr. banke	120 . 112	
Tramway-društ. velj. 170 gld. a v	— . . .	

V našem založništvu je izšla in se dobi po vseh knjigotlačnicah knjiga:

Kurzgefasste

Geschichte Krains

mit besonderer Rücksicht auf Cultur-Entwicklung.

Von

August Dimitz.

10 pbl v 8°.

Cena mehko vezani knjigi je 80 kr., elegantno v zlatem obrezku vezana stane 1 gld. 50 kr.

Čislani gospod pisatelj podaje nam v omenjeni knjigi pregledno in skupno, nič važnega prezirajočo, objektivno podobo povestnice naše ožje domovine, ki jo bode vsak domoljub gotovo kot dobro došlo in s veseljem marljivo prebral.

Ig. pl. Kleinmayr et Fed. Bamberg

knjigotlačnica

v Ljubljani na Kongresnem trgu.

(353—11)

V „NARODNI TISKARNI“ v LJUBLJANI

je izšla knjiga:

Pariz v Ameriki.

Roman. Francoski spisal René Lefebvre. Poslovenil * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 535 strani. Stane 60 kr., po pošti 70 kr.

Učenec,

imejoč vsaj 14 let, zdrav, krepak, zmožen obeh deželnih jezikov, z dobrim spričevalom, se takoj vsprejme v štacuni firme Landwehr & Jug, St. Peter bei Königsberg na Spodnjem Štajerskem. (612—3)

FRAN CHRISTOPH-ov (589—3)

svetli lak za tla

je brez duha, se hitro suši in dolgo traja.

Zaradi teh praktičnih lastnosti in jednostavnega rabljenja se posebno priporoča, kdor hoče sam lakirati tla. — Sobe se v dveh urah zopet lahko rabijo. — Dobiva se v različnih barvah (prav kakor oljate barve) in brezbarven (ki daje samo svet). — Uzorci lakiranja in navod rabi dobé se v vseh zalogah

V Ljubljani se dobiva pri IV. Luckmann-u.

izumitelj in jedini izdelovatelj pristnega svetlega laka za tla, PRAGA & BEROLIN.

Objava.

S tem naznanjamo, da je podpisano ravnateljstvo vsled reorganizacije dosedanjo agenturo za vojvodstvo Kranjsko opustilo in tvrdki

J. J. NAGLAS v Ljubljani

dalo mandat za

glavno agenturo

družbe za zavarovanje življenja in rent „ANKER“ na Dunaji

in h kratu mu odkazalo agenturo v Postojini, Škofji loki, Krškem, Kočevji, Kranji, Litiji, Tržiči, na Vrhniki, v Ribnici, Novem mestu in Žuženberku.

Prosimo tedaj častite p. n. zavarovance od 1. septembra t. l. dalje se v vseh slučajih obračati do zgoraj omenjene generalne agenture, ki je h kratu pooblaščená vsprejemati zavarovalne naloge vseh kombinacij, katere goji „Anker“, vsprejemati denarje in denarne vrednosti in pravomočno kvitovati.

Na Dunaji, dné 23. avgusta 1886.

Z velespoštovanjem

Ravnateljstvo

družbe za zavarovanje življenja in rent „ANKER“ na Dunaji.

Okrožnica.

Ozirajoč se na uradno objavo slavnega generalnega ravnateljstva družbe za zavarovanje življenja in rent „ANKER“ na Dunaji, naznanja podpisani visokemu plemstvu, častiti duhovščini in spoštovanemu p. n. občinstvu, da je prevzel mandat za

generalno agenturo

imenovanega zavoda in udano tedaj vabi, v vseh zavarovalnih zadevah družbe „ANKER“ nanj se obračati in ravno tako uplačevati od 1. septembra t. l. pri našej blagajnici.

Proseč h kratu, da bi tudi nam skazovali zaupanje, kakor so ga našemu častitemu predniku, naznanjamo, da smo izročili našemu sinu

VIKTORJU NAGLAS-U

administracijo in tehnično vodstvo generalne agenture.

V Ljubljani, dné 23. avgusta 1886.

Z velespoštovanjem

Generalna agentura za Kranjsko

družbe za zavarovanje življenja in rent „ANKER“ na Dunaji

J. J. NAGLAS.

Pisarna: v lastnej hiši, Turjaški trg št. 7.

(616—2)

(Ponatis se ne nagraja.)

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.